

образовани роми в Будапеща, Брюксел или Страсбург, които са били **назначавани в европейските институции, защото са се самоопределили като роми**. Измежду тях има много добри специалисти в съответната материя, има и по-малко добри специалисти, както и във всички останали етнически общности. В Будапеща има организации за защита на човешките права, които поставят **изискване за кандидатите си да произхождат от ромска общност.**“ (Сорин Каче)

Тук е мястото да акцентираме на твърдението на Сорин Каче за следването индивидуална кариерна пътека от успешите роми, въввлечени с работа с общстта. Работата като служители в държавните структури предоставя на тези роми финансов, символен капитал и власт, които неимоверно биха подобрили социалния им статус. Съществува малка подробност – назначаването на общностни лица в правителствените структури за ромите се обуславя от това доколко ден кандидат е разпознат от управляващото мнозинство като „ром“. Невинаги обаче назначеният титуляр бива разпознат „отдолу“, от ромската общност. При нас за **нелегитимирането** на определени успели „представители“ на ромите **от воите**“ се обяснява с **хетерогенната природа на ромските подгрупи** в Румъния. Голяма част от образованите роми **не следват колективна стратегия като представители на единна етническа общност**, а по-скоро – като членове и активисти на сегментирани организации, които наричат себе си „ромски“.

Успехът сред „ромския елит“ в Румъния не може да бъде дефиниран извън дадеността и приносът им към общността. Думиника е убеден, че съществуват много роми, припознати като „успели“ както от широкото общество, така от ромските общности. Такива са изпълнителите на фолк-музиката „манеле“, за които плаща мафията да пеят по частни партита“. Други, разпознати от широките маси като „общностен елит“, са ромските бизнесмени, повечето от които дори нямат подходящо образование. Думиника подчертава, че приеманите „успели роми“ не са житейски сполучили, тъй като не представляват модел за общността си.

- „По-лесно е за хората да повярват в ролеви модели, които са израснали и създадени вътре в махалите и правят нещо за общността си. Представите си роми в безизходица и потънали в бедност. Виждат по телевизията популярно ромско лице (да речем певец) и си казват: ние никога няма да бъдем като този човек. Появяващият се от синия екран и вестниците човек е **може би успял ром в очите на мнозинството, но за ромите той е недосегаем**, те не го разпознават като модел за подражание. **Успешен модел означава да си участвал в миналото на общността и да работиш за нейното социално и икономическо добруване**, полагайки висококвалифициран технически и експертен труд.“ (Джелу Думиника).